Privind spre-a Ta făgăduinţă,
părtaş la firea Ta mă fac,
şi lanţuri tari de necredinţă,
Isuse simt cum se desfac!

**Simt înoit-a mea putere,
simt pacea Ta tot mai deplin,
simt ceru-ntreg de mângâiere,
în suflet cum coboară lin!**

Lumina Ta tot mai puternic
cuprinde-ntreagă viaţa mea,
şi stăpânit de-un duh cucernic,
mă-nchin adânc în Faţa Ta!

Îţi mulţumesc c-a Ta iubire
şi harul Tău îmbelşugat,
mi-a dat şi mie mântuire,
am fost şi eu răscumpărat!

Spre slava Ta vreau viaţa-mi toată
să mi-o jertfesc până-la sfârşit,
s-arate-n ea tot mai curată,
lucrarea harului slăvit!

Iar dulcea Ta făgăduinţă,
cu-adâncile-i comori de har,
/: să mă păstreze în credinţă,
până când Tu veni-vei iar! :/